

การพัฒนาารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี *

THE DEVELOPMENT OF A CHINESE LEARNING ACTIVITY MODEL FOR HIGH SCHOOL STUDENTS IN PATHUM THANI PROVINCE *

นพพล จันทรกระจ่างแจ้ง **

ยุภาพร นอกเมือง ***

อรรคภณ วชิรวัชร ****

(วันที่รับบทความ: 29 มิถุนายน 2566; วันแก้ไขบทความ: 23 สิงหาคม 2566; วันตอบรับบทความ: 28 สิงหาคม 2566)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี 2) ศึกษาประสิทธิภาพและผลการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนฯ โดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ 1) การสร้างและพัฒนานวัตกรรมต้นแบบ 2) การดำเนินการทดลองทดสอบนำร่อง 3) การทดลองใช้งานกับสภาพจริง กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จำนวน 129 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model มี 8 องค์ประกอบ คือ 1) ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง 2) หลักการ 3) วัตถุประสงค์ 4) เนื้อหา 5) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอน คือ (1) Complex preparing (C) การเตรียมความพร้อมแบบองค์รวม (2) Overview searching (O) การค้นหาอย่างรอบด้าน (3) Plearn concept (P) การเพลินสร้างองค์ความรู้ (4) Adapt knowledge (A) การปรับใช้องค์ความรู้ (5) Organize and Outcome sharing (O) การจัดระเบียบและแลกเปลี่ยนผลลัพธ์การเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) ระยะเวลา 8) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.83/86.54 และค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6781 2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ พบว่า ความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน , แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ A-B-C-D Model, รายวิชาภาษาจีน, โรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

* บทความวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

** อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, Email: noppol@vru.ac.th

*** อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, Email: yupaporn.nok@vru.ac.th

**** อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, Email: akapol.va@vru.ac.th

THE DEVELOPMENT OF A CHINESE LEARNING ACTIVITY MODEL FOR HIGH SCHOOL STUDENTS IN PATHUM THANI PROVINCE *

Noppol Jankrajangjaeng **

Yupaporn Nokmueang ***

Akapol Varchirawatt ****

(Received: June 29, 2023; Revised: August 23, 2023; Accepted: August 28, 2023)

ABSTRACT

The research aimed at developing a model of the learning activities on the Chinese language for high school students in Pathum Thani Province and studying the effectiveness and results of using the model. The research was conducted based on the model of Research and Development (R&D), which was divided into three phases: creating and developing the pilot innovation, trying out the pilot test, and trying out for authentic use. The subjects of the study were 129 teachers and high school students of Chinese language major in the Pathum Thani Province, chosen by the purposive selection technique. The data were analyzed by using the t-test dependent, mean, and standard deviation.

The results revealed that the “COPAO” A–B–C–D Chinese learning model was created by using eight components: theories and related concepts; principles; objectives; contents; 5 steps of instructional learning activities: (1) complex preparing (C), (2) overview searching (O), (3) Plearn concept (P), (4) adapting knowledge (A), and (5) Organizing and sharing outcome (O); measurement and evaluation; duration; and media and learning resources. The achievement of the model was 86.54, and the Effectiveness Index (E.I.) was 0.6781. The comparison of the learning achievement indicated that the post–test score was significantly higher than that of the pre–test score at the .01 level. Also, the teachers’ and the students’ satisfaction towards the model was at the highest level.

Keywords: Chinese Learning Activity Model, A–B–C–D Model Teaching Approach, Chinese Language, Schools in Pathum Thani Province

*Research article, Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

** Lecturer, Bachelor of Education Program in Chinese, Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Email: noppol@vru.ac.th (Corresponding author)

*** Lecturer, Bachelor of Education Program in Chinese, Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Email: yupaporn.nok@vru.ac.th

**** Lecturer, Bachelor of Education Program in Chinese, Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Email: akapol.va@vru.ac.th

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในประเทศไทยถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเปรียบเสมือนกับกุญแจที่นำตัวเรานั้นไปสู่โลกกว้าง ทั้งยังเป็นตัวกลางในการรับและถ่ายทอดองค์ความรู้และวัฒนธรรมต่าง ๆ อีกด้วย โดยเฉพาะภาษาจีนที่ถือว่าเป็นภาษาสำคัญของโลก และเป็นหนึ่งในหกภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติ ดังรายงานของธนาคารเพื่อการพัฒนาประเทศจีน (China Development Bank, 2019) ระบุว่าสภาพการณ์ปัจจุบันประเทศจีนกลายเป็นประเทศมหาอำนาจของโลก รัฐบาลจีนได้มีการเสนอแนวคิด “การประสานนโยบาย การเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน การค้าคล่องสะดวก การหมุนเวียนทางการเงิน และการเชื่อมโยงประชาชน” ซึ่งเป็นที่มาของยุทธศาสตร์ “หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง” (Belt and Road Initiative: BRI) อันเป็นยุทธศาสตร์ระดับโลกของประเทศจีนในการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ ตลอดจนผูกความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและทางสังคมเข้ากับประเทศต่าง ๆ ทั้งทางบกและทางทะเล โดยรัฐบาลไทยมีการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ดังกล่าว ผ่านโครงการต่าง ๆ ทำให้ปัจจุบันรัฐบาลไทยมีการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งมีการเปิดทำการเรียนการสอนภาษาจีนในครบทุกระดับชั้น ตั้งแต่อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา และการศึกษานอกระบบ อันสามารถกล่าวได้ว่า “ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญรองจากภาษาอังกฤษ” การเรียนรู้ภาษาจีนถือว่าเป็นการเรียนรู้ทางภาษาที่ค่อนข้างยาก ดังนั้นทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรให้ความสำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ประกอบไปด้วยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายของผู้เรียน

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียน คือ ปัญหาความรู้ทางภาษาจีนของผู้เรียน การขาดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการขาดสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทำให้ครูไม่สามารถจัดการเรียนรู้อาจีนได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของนพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง ยุภาพร นอกเมือง และอรรคณ วชิรวชิษฐ์ (Jankrajangjaeng, N., Nokmueang, Y. & Varchirawatt, A., 2022) พบว่า การประเมินปัญหาการจัดการเรียนรู้อาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี อยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ด้านที่พบปัญหามากที่สุด คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้อาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ กล่าวคือ มีปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วยโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ ซึ่งทั้งสามส่วนถือว่าเป็น

พันเพ็ญสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของเจิง อี้ผิง (Zeng, A., 2017) พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีสามารถแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ หลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังและการอ่านสอดคล้องกับความต้องการของสังคม แต่ยังไม่เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน 2) ด้านผู้สอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ผู้สอนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีนได้ดี แต่ยังขาดเทคนิควิธีสอนภาษาจีนที่เหมาะสมกับบริบท 3) ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับระดับความรู้และวัยของผู้เรียน แต่ยังขาดการใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย 4) ด้านสื่อการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อการฟัง การอ่าน และการเขียน แต่อุปกรณ์การสอน โสตทัศนูปกรณ์ เทคโนโลยีการศึกษาขาดความทันสมัย 5) ด้านการวัดและประเมินผล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ การทดสอบตรงตามเนื้อหาครบทั้ง 4 ทักษะการวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย แต่ยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาจีน

การจัดการเรียนรู้ออนไลน์ในปัจจุบันต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตที่มีความท้าทายทางสังคมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สอดคล้องกับสุวิทย์ เมษินทรีย์ (Maesincee, S., 2020) กล่าวว่าการพัฒนาโมเดลการเรียนรู้ออนไลน์ในโลกหลังยุคโควิดครุจะต้องสร้างให้เด็กมี “รักที่จะเรียนรู้” (Love to Learn) แล้วจึง “รู้ที่จะเรียน” (Learn to Learn) แล้วจึงนำไปสู่ “เรียนรู้ที่จะอยู่รอด” (Learn to Live) ซึ่งตรงกับหลักการเรียนในลักษณะ “4F” Model คือ Fun เด็กเรียนรู้จากเรื่องที่ชอบ Find เพื่อจะค้นหาสิ่งที่ตัวเองรัก Focus เมื่อพบแล้วจึงมุ่งเป้าหมายชัดเจน และ Fulfill เต็มเต็มให้ชีวิตตนเองและคนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ในรูปแบบ A-B-C-D Model ของสุพจน์ ทรายแก้ว (Saikaw, S., 2020) ประกอบด้วย (A) Active Learning (B) Blended Learning (C) Collaborative Learning (D) Design Thinking for Learning Outcomes และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ระบุว่า “มหาวิทยาลัยต้นแบบแห่งการผลิตครู พัฒนาศักยภาพมนุษย์ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” มีพันธกิจด้านการวิจัยคือ “พัฒนาการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น และเป็นต้นแบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของท้องถิ่น” รวมทั้งสอดคล้องกับทิศทางหลักของการปฏิรูปประเทศไทยที่มีเป้าหมายหลักคือการพัฒนาพื้นที่ผลักต้นให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ดังนั้น ทางผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงพื้นที่ อันเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญสำหรับการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ออนไลน์ของผู้เรียน โดยพัฒนาเป็นรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบโจทย์ความต้องการเชิงพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

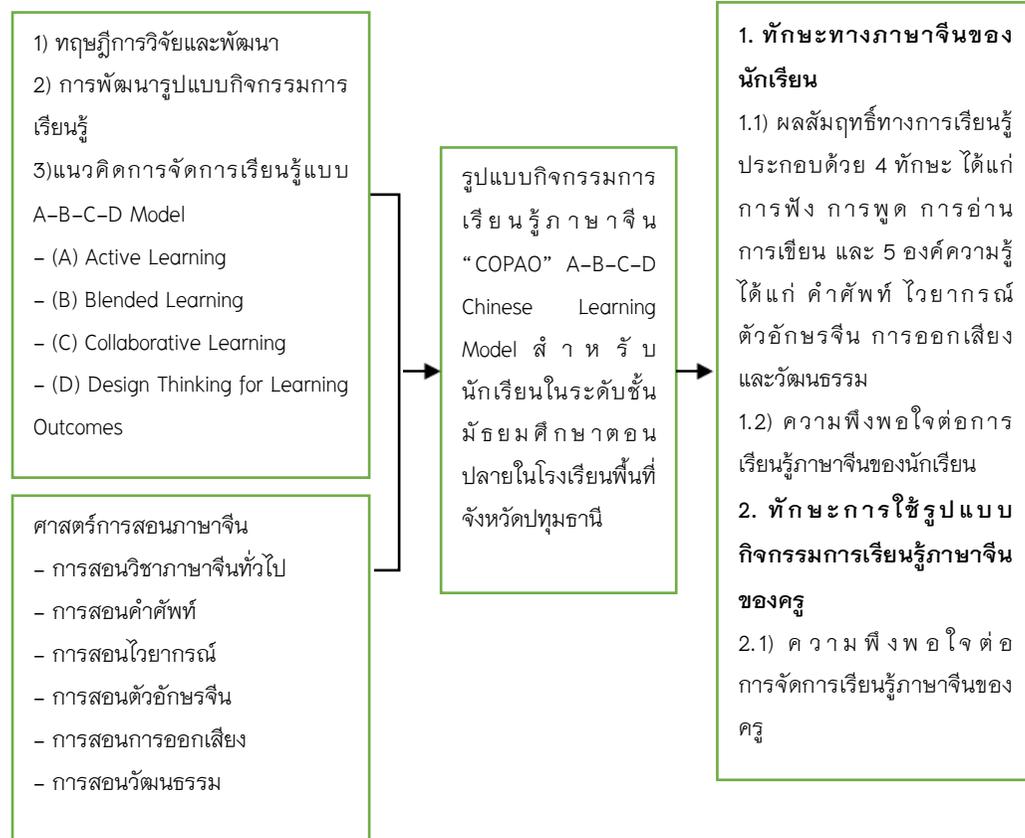
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและผลการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนด้วยรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนมีทักษะทางภาษาจีนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน
2. ครูและนักเรียนผู้ใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน อยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้ (อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2562: 43)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีคุณภาพ โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection) คือ ครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากโรงเรียนในเครือข่ายที่เป็นสถาบันร่วมผลิตครู ภาคเรียนที่ 2/2564 จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 129 คน แบ่งเป็นดังนี้ 1) ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน โรงเรียนละ 3 คน จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 9 คน 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนภาษาจีน โรงเรียนละ 40 คน จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 120 คน

2. เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ได้แก่ 1) คู่มือการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model 2) คู่มือการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest-Posttest) 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับครูฯ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับนักเรียนฯ

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 (R1) เป็นขั้นตอนที่ดำเนินการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยแบ่งการสำรวจเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน รวมถึงการเก็บข้อมูลเชิงลึกโดยวิธีการสัมภาษณ์ความต้องการ ความคาดหวัง และข้อเสนอแนะ เพื่อร่วมกันสะท้อนปัญหาและหาแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 (D1) เป็นขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน จากการสำรวจและสังเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ A-B-C-D Model และองค์ความรู้ทางศาสตร์การสอนภาษาจีน มาสร้างเป็นรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model 2) คู่มือการใช้

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน “COPA0” A-B-C-D Chinese Learning Model และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 2 คน และด้านภาษาจีน จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนฯ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, $S.D. = 0.99$) และผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนฯ พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, $S.D. = 0.35$) รวมทั้งตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสอดคล้องด้วยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือประกอบ ได้แก่ 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ค่า IOC = 0.92 2) แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับครูฯ ค่า IOC = 0.914 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนฯ ค่า IOC = 0.90 จากนั้นปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ พร้อมทั้งปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ขั้นตอนที่ 4 (R2) เป็นขั้นตอนที่นำเครื่องมือไปทดลองกับกลุ่มทดลองทดสอบนำร่อง ซึ่งเป็นครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน จำนวน 6 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 80 คน ภาคเรียนที่ 2/2564 จากโรงเรียนในเครือข่ายที่เป็นสถาบันร่วมผลิตครู จำนวน 2 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 86 คน ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 87.62/81.75 และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.5786 ถือว่ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทางภาษาจีน รวมทั้งผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 69.23$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 46.52$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ พบว่า สำหรับครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, $S.D. = 0.09$) และสำหรับนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $S.D. = 0.09$)

ขั้นตอนที่ 5 (D2) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำผลการทดลองกับกลุ่มทดลองนำร่อง จากขั้นตอนที่ 3 (R2) มาปรับปรุงแก้ไขตามสภาพปัญหาที่พบจากการทดลองใช้ เพื่อเตรียมนำไปใช้งานกับกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง R3 D3 จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 129 คน

ขั้นตอนที่ 6 (R3) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง ซึ่งเป็นครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน จำนวน 9 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 120 คน ภาคเรียนที่ 2/2564 จากโรงเรียนในเครือข่ายที่เป็นสถาบันร่วมผลิตครู จำนวน 2 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 129 คน โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) ผู้วิจัยดำเนินการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง ในการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนฯ และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนฯ

2) ครูดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง โดยใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนฯ ผ่านชุดนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาจีน 《泰兴汉语》 ในชั่วโมงรายวิชาภาษาจีน จำนวน 2 ชั่วโมง/

สัปดาห์ เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ในระยะเวลา 8 สัปดาห์ ซึ่งในสัปดาห์ที่แรกและสัปดาห์สุดท้าย ครูดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest-Posttest) จากชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน 《泰兴汉语》

3) ผู้วิจัยสอบถามความพึงพอใจกับครูและนักเรียนกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน

ขั้นตอนที่ 7 (D3) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำผลการทดลองจากขั้นตอนที่ 5 (R3) มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อเตรียมนำไปสู่การเผยแพร่ขยายผลสู่ผู้ใช้ (dissemination)

ขั้นตอนที่ 8 การเผยแพร่ขยายผลสู่ผู้ใช้ ซึ่งเป็นครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 (E1/E2) วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ (E.L.) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อีกครั้งก่อนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สูตร t-test dependent และวิเคราะห์ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนฯ สำหรับครูและนักเรียน โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาในรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มี 8 องค์ประกอบสำคัญ คือ

1.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง คือ รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงผลลัพธ์การเรียนรู้บนความแตกต่างของผู้เรียนเป็นสำคัญผ่าน วิธีการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ทักษะการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และบรรลุเป้าหมายตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ อันก่อให้เกิดสมรรถนะการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

1.2 หลักการ คือ แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ A-B-C-D Model ที่ยึดแนวทางของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเชิงรุก เป็นการปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนให้เป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ โดยออกแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านวิธีการต่าง ๆ ในรูปแบบผสมผสานที่ส่งเสริมการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง การใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานเป็นทีม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย (A) Active Learning (B) Blended Learning

(C) Collaborative Learning (D) Design Thinking for Learning Outcomes

1.3 วัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านทักษะทางภาษาจีนของผู้เรียนใน 4 ด้าน ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของผู้เรียนใน 5 ด้าน ประกอบด้วย คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษรจีน การออกเสียง และวัฒนธรรม

1.4 เนื้อหา ประกอบด้วย 1) ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (หลักสูตรภาษาจีน 3 ปี ม.4 – ม.6) 2) หลักสูตรภาษาจีนสำหรับภาษานานาชาติ ปีค.ศ.2013 (International Curriculum for Chinese Language Education หรือ 国际汉语教学通用课程大纲)

1.5 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 learning to Complex preparing (C) การเตรียมความพร้อมแบบองค์รวม หมายถึง การออกแบบการเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายและสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ เพื่อเปิดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์ เช่น การทบทวนความรู้เดิม เชื่อมความรู้ใหม่ การนำเสนอสถานการณ์ การเปิดประสบการณ์ การตั้งคำถาม เป็นต้น ผ่านสื่อการเรียนรู้ทางภาษาจีนในรูปแบบต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 learning to Overview searching (O) การค้นหาอย่างรอบด้าน หมายถึง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ขยายความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ จากการค้นหาข้อมูลตามแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งในโลกจริงและโลกเสมือน เช่น แหล่งข้อมูลออนไลน์ แหล่งข้อมูลในหนังสือ แหล่งข้อมูลจากการอภิปรายแลกเปลี่ยน แหล่งข้อมูลจากผู้สอนออกแบบ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 learning to Plearn concept (P) การเพลินสร้างองค์ความรู้ หมายถึง การออกแบบวิธีการสร้างองค์ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหา ฝึกทักษะทางภาษา กล้าที่จะแสดงออก ไม่กลัวผิดพลาด ด้วยกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีความรู้สึกร่วมและมีความสุข เช่น การลงมือปฏิบัติจริง การสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นต้น ผ่านสื่อการเรียนรู้ที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาจีน

ขั้นที่ 4 learning to Adapt knowledge (A) การปรับใช้องค์ความรู้ หมายถึง การออกแบบวิธีการสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้จากการนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียน ขยายองค์ความรู้และประสบการณ์ การเรียนรู้ให้กว้างขึ้น กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าลงมือทำ ทดลองจนสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

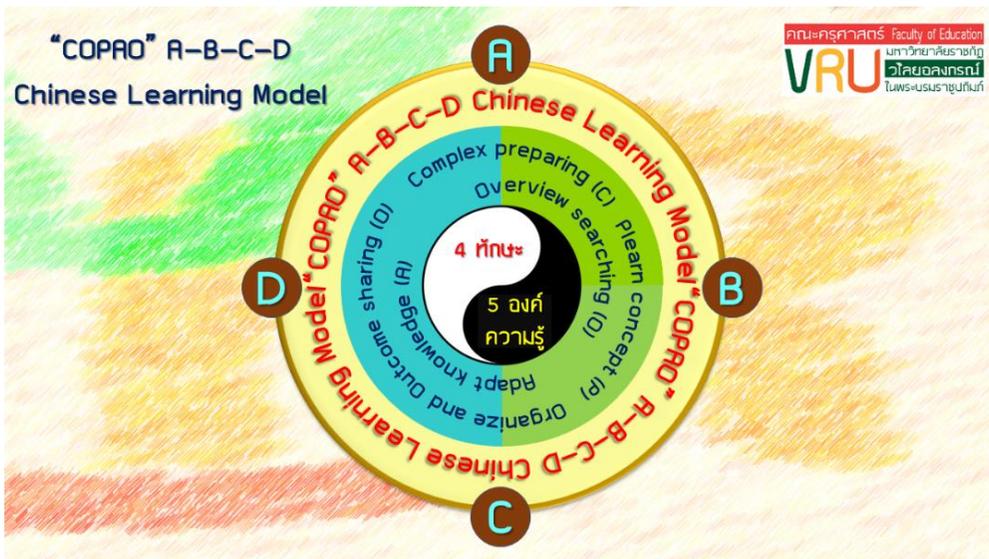
ขั้นที่ 5 learning to Organize and Outcome sharing (O) การจัดระเบียบ และแลกเปลี่ยนผลลัพธ์การเรียนรู้ หมายถึง การนำองค์ความรู้ที่ได้รับทั้งองค์ความรู้เดิมและองค์ความรู้ใหม่ มาเชื่อมโยง จัดระเบียบ และสรุปองค์ความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และ

การทำงานเป็นทีม เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนแบ่งปันองค์ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นหรือผู้อื่นผ่านกิจกรรมที่ผู้สอนออกแบบขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ร่วมกันตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง เติมเต็มองค์ความรู้ให้แก่กัน จนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นการสร้างรากฐานวัฒนธรรมแห่งการแบ่งปันในสังคม

1.6 การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย การวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวัดและประเมินผลก่อนการเรียนรู้ 2) การวัดและประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ 3) การวัดและประเมินผลหลังการเรียนรู้

1.7 ระยะเวลา การดำเนินงานตามรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวนทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง 16 สัปดาห์ จากเนื้อหา 4 หน่วยการเรียนรู้ แบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ละ 2 บทเรียน จำนวนทั้งสิ้น 8 บทเรียน บทเรียนละ 2 ชั่วโมง

1.8 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ชุดนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาจีน 《泰兴汉语》 มีเล่มแบบเรียน คู่มือการใช้ และสื่อการเรียนรู้ ทั้งในรูปแบบสื่อออนไลน์และในรูปแบบสื่อทำมือ 2) คู่มือการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model 3) คู่มือการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model

ภาพที่ 2: รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

2. ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 90.83/86.54 แสดงให้เห็นว่า มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.6781 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบ

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.81 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทางภาษาจีน

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังเรียนของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model พบว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ ($\bar{X} = 46.52$, S.D. = 6.30) และ ($\bar{X} = 69.23$, S.D. = 5.52) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังเรียนของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model กับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง (field test) (R3) (N = 120 คะแนนเต็ม 80 คะแนน)

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	ค่า sig
ทดสอบก่อนเรียน	46.52	6.30	22.71	2.28	108.91	0.0000
ทดสอบหลังเรียน	69.23	5.52				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) โดยเฉพาะการทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน การทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น และการทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติในรูปแบบต่าง ๆ

6. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) โดยเฉพาะการส่งเสริมให้กล้าแสดงออกในการใช้ภาษาจีน การใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ การทำให้สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินงานวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สร้างขึ้นจากการสำรวจและสังเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ประกอบกับการสังเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รวมทั้งแนวทางการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือ VRU Learning and Teaching Model ที่ใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ A-B-C-D Model ของ สุพจน์ ทรายแก้ว (Saikaw, S., 2020) ซึ่งให้นิยามไว้ว่า (A) Active Learning ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการเรียนรู้เชิงปฏิบัติจริง มุ่งสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ เน้นการเรียนรู้ แบบ สืบ ค้น ผ่าน Project Based Learning, Case Based Learning, Outdoor Learning (B) Blended Learning จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบผสมผสานทั้งในรูปแบบห้องเรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ทั้งแบบ Classroom และ Online (C) Collaborative Learning ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน อาจารย์ ผู้ประกอบการทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ผ่านสื่อออนไลน์ โดยผู้เรียนกับผู้สอนกำหนดประเด็นการเรียนรู้ร่วมกัน บทบาทผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และ (D) Design Thinking for Learning Outcomes นำกระบวนการคิดออกแบบ มาใช้ในการพัฒนาแผนกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งในระดับหลักสูตร รายวิชา และบทเรียน โดยมุ่งเน้น การสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดสมรรถนะที่พึงประสงค์อย่างต่อเนื่อง มาบูรณาการร่วมกับ องค์ความรู้ทางศาสตร์การสอนภาษาจีน และสร้างเป็นรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่ตอบโจทย์ ความต้องการเชิงพื้นที่ และตอบโจทย์การจัดการเรียนรู้ในยุค 4.0 หรือยุคท่ามกลางกระแส แห่งความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี (Digital disruption) เพื่อรองรับการจัดการเรียนรู้ในโลกยุคปัจจุบัน ตามแนวทางวิถีปกติถัดไป (Next Normal) แบบผสมผสาน (Blended learning) ทั้งในรูปแบบเผชิญหน้า (Face to face classroom learning) และในรูปแบบผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Online learning) อันนำไปสู่ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียนด้าน 4 ทักษะทางภาษาจีน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และด้าน 5 องค์ความรู้ทางภาษาจีน คือ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษรจีน การออกเสียง และวัฒนธรรม อันเป็นหัวใจหลักของการเรียนรู้และเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาจีนของ ผู้เรียน เพื่อให้ผู้สอนประยุกต์ใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุ เป้าหมายตามผลลัพธ์การเรียนรู้ ตรงกับศูนย์การทดสอบนานาชาติมหาวิทยาลัยบริดจ์ (Cambridge International Examinations, 2020) ระบุว่า การเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง และเป็นวิธีการที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจของ ตนเอง โดยมุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ “อย่างไร” ไม่ใช่มุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ “อะไร” ซึ่งการเรียนรู้ เชิงรุกไม่ได้เน้นเกี่ยวกับกิจกรรมอย่างเดียว แต่ต้องเน้นสร้างการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนรู้จักคิดและไตร่ตรอง โดยโรงเรียนส่วนใหญ่จะให้ผู้สอนเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง

ซึ่งรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model ที่สร้างขึ้นมี 8 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง คือ การพัฒนารูปแบบกิจกรรม การเรียนรู้ 2) หลักการ คือ แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ A-B-C-D Model ประกอบด้วย (A) Active Learning (B) Blended Learning (C) Collaborative Learning (D) Design Thinking for Learning Outcomes 3) วัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านทักษะทางภาษาจีนของ ผู้เรียนใน 4 ด้าน ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน (2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนรู้ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของผู้เรียนใน 5 ด้าน ประกอบด้วย คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษรจีน การออกเสียง และวัฒนธรรม 4) เนื้อหา คือ (1) ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (หลักสูตรภาษาจีน 3 ปี ม.4 – ม.6) (2) หลักสูตรภาษาจีนสำหรับภาษานานาชาติ ปีค.ศ.2013 (International Curriculum for Chinese Language Education หรือ 国际汉语教学通用课程大纲) 5) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 Complex preparing (C) การเตรียมความพร้อมแบบองค์รวม ขั้นที่ 2 Overview searching (O) การค้นหาอย่างรอบด้าน ขั้นที่ 3 Plearn concept (P) การเพลีนสร้างองค์ความรู้ ขั้นที่ 4 Adapt knowledge (A) การปรับใช้ องค์ความรู้ ขั้นที่ 5 Organize and Outcome sharing (O) การจัดระเบียบ และแลกเปลี่ยนผลลัพธ์ การเรียนรู้ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3: ขั้นตอนการกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน

“COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model

6) การวัดและประเมินผล ครอบคลุมตั้งแต่ก่อนการเรียนรู้ ระหว่างการเรียนรู้ และหลังการเรียนรู้
7) ระยะเวลา การดำเนินงานตามรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวนทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง 16 สัปดาห์ จากเนื้อหา 4 หน่วยการเรียนรู้ แบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ละ 2 บทเรียน จำนวนทั้งสิ้น 8 บทเรียน บทเรียนละ 2 ชั่วโมง 8) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย (1) ชุดนวัตกรรมจัดการการเรียนรู้ ภาษาจีน (2) คู่มือการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน (3) คู่มือการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาจีน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา วิเศษจินดา และสมพงษ์ จิตระดับ (Wisedjinda, J. & Chitradub, S., 2018) กล่าวว่ แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ (1) เนื้อหา คือ คำศัพท์ภาษาจีน ไวยากรณ์จีน ตัวอักษรจีน การออกเสียง และวัฒนธรรมจีน (2) ทักษะทางภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน 2) ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ได้แก่ (1) ประเภทของ สื่อการเรียนรู้ คือ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อวัสดุ/อุปกรณ์ และสื่อบุคคล/ท้องถิ่น (2) การเลือกใช้ สื่อการเรียนรู้ คือ การใช้สื่อที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน การใช้สื่อที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และ

การจัดทำ/จัดหาสื่อใหม่ ๆ 3) ด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ (1) แบบเป็นทางการ คือ การสอบเก็บคะแนน การสอบกลางภาค-ปลายภาค (2) แบบไม่เป็นทางการ คือ การพูดคุย การใช้คำถาม การประเมิน การปฏิบัติ การประเมินผ่านใบงาน และการสังเกตพฤติกรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรนภา อำนวยไพศาล และวรวรรณ เหมชะญาติ (Amnuaiphaisan, P. & Hemchayart, W., 2019) กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบอกเล่าและวิธีสอนแบบฟัง-พูด มีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัดถูประสงค์เนื้อหา ขั้นตอน ระยะเวลา และการประเมินผล โดยรูปแบบมีขั้นตอนของรูปแบบ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนิทานเปิดประสบการณ์ 2) ขั้นฝึกเล่าและขยายประสบการณ์ และ 3) ขั้นทบทวนความเข้าใจ เนื้อหาของรูปแบบฯ ประกอบด้วย คำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 84 คำ และประโยคเบื้องต้น จำนวน 12 ประโยค ใช้เวลาดำเนินการทั้งสิ้น 36 ชั่วโมง

2. จากผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.83/86.54 แสดงให้เห็นว่ามีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 รวมทั้งผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ในการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง (field test) จำนวน 120 คน เท่ากับ 0.6781 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.81 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพเป็นอย่างดีต่อการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทางภาษาจีนของผู้เรียนแบบองค์รวม สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิณีฐ์ สรรคบุราณรักษ์ (Sankaburnurak, S., 2016) กล่าวว่า 1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาจีนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีมีชื่อว่า “4A Model” (รูปแบบโพร์เอ) มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัดถูประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และกระบวนการมี 4 ชั้น ได้แก่ 1) ชั้นกระตุ้นก่อนการเรียนรู้ (Activating Prior Learning: A) 2) ชั้นประยุกต์ใช้กลวิธี และตรวจสอบความเข้าใจ (Applying Strategies and Checking for Comprehension: A) 3) ชั้นปฏิบัติภาระงาน (Acting on the Task: A) และ 4) ประเมินชิ้นงานจากบทอ่าน (Assessing the Task: A) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.76/98.00 และ 2. ประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า 1) หลังเรียนตามรูปแบบ นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษามีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชั้นงานสูงขึ้น โดยที่ระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 อยู่ในระดับมาก ระยะที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด 3) มีพฤติกรรมในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนสูงขึ้น และ 4) มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบฯ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณาด แซ่เซิน (Saesen, W., 2020) กล่าวว่า 1. รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนสำหรับนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มี 5 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ หลักการวัดถูประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล โดยมี 7 ขั้นตอน คือ ขั้นรู้ความหมาย ขั้นรู้หน้าที่ ขั้นรู้ความในการสื่อสาร ขั้นรู้ใจความสำคัญ ขั้นนำเสนอเรื่องราว ขั้นฝึกซ้ำ และขั้นประเมินผลทักษะการอ่าน ผลการตรวจสอบ

คุณภาพ พบว่า รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก 2. ผลการใช้รูปแบบการสอน พบว่า นักศึกษามีทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังเรียนของ รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model พบว่า คะแนน การทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ (\bar{X} =46.52, S.D. =6.30) และการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ (\bar{X} =69.23, S.D. =5.52) และเมื่อเปรียบเทียบ คะแนน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้รูปแบบกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาจีนดังกล่าวในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานองค์ความรู้ ทางภาษาจีนที่แข็งแกร่ง บรรลุเป้าหมายตามผลลัพธ์การเรียนรู้ รู้จักการค้นหาข้อมูลตามแหล่งต่าง ๆ กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้ามองนอกกรอบ ตลอดจนนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีการจัดระเบียบและสรุปองค์ความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และ การทำงานเป็นทีม เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนแบ่งปันองค์ความรู้กับเพื่อนร่วมชั้นหรือผู้อื่น ผ่านการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ทั้งแบบเดี่ยวและแบบทีม เช่น การตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่าน (Listening & Reading quiz) การเขียนสิ่งที่อยากรู้หรือไม่เข้าใจ (Muddiest point) การเขียนสรุปความคิด (Concept map) เกม (Games) เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ทีมคลังสมอง (Brainstorming) การจำลอง สถานการณ์ (Simulation) การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) ซึ่งเป็นการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity – Based Learning) ตามรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สอดคล้องกับงานวิจัยของนฤภรณ์ วุฒิพันธุ์ (Wuttiphon, N., 2022) กล่าวว่า การ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี 3 องค์ประกอบ คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย และขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้เทคนิค รูปภาพ สิ่งของ และร่างกาย ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการแบบเปิด และการใช้สื่อ มัลติมีเดียประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร ด้านการฟัง การพูด และการเขียน ภายใต้อ 5 ขั้นตอนที่เรียกว่า “CTOM Model” และคุณภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น พบว่า ผู้เรียนมีการสื่อสารด้าน การฟัง การพูด และการเขียน จากการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนสอบเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 94.00 92.70 และ 86.60 ตามลำดับโดยผู้เรียนสามารถฟังและบอกความหมายของคำศัพท์ สามารถตอบ เกี่ยวกับการทักทายและตัวเลขอย่างง่ายได้ และเขียนตัวอักษร 好 ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน โดย ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับดีทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิษา รัตนมงคล (Rattanamongkol, S., 2008) กล่าวว่า 1) แผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 5 หน่วย จำนวน 15 แผน ทุกแผนได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ เมื่อนำแผนการสอนไปให้นักเรียน ได้พัฒนาทักษะด้านภาษาจีนเป็นที่น่าพอใจ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แผนการสอนวิชา ภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถผ่านการทดสอบและทำคะแนนได้ตาม เกณฑ์ในระดับดี 3) พฤติกรรมการเรียนภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยรวมพบว่า พฤติกรรม

การเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับพอใช้ พฤติกรรมการตั้งใจทำงานของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจคู่มือการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนฯ และคู่มือการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนฯ โดยเฉพาะขั้นตอนการกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ผู้สอนควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน พร้อมทั้งทำความเข้าใจกับผู้เรียนในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ตอบเจตจำนงและบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2. ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกับระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนอย่างเป็นมิตร โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน การเรียนรู้เป็นทีม การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับเพื่อน เพื่อให้สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายผลการวิจัยการพัฒนาารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เจาะจงเป็นรายด้าน เช่น ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือองค์ความรู้ทางคำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษรจีน การออกเสียง และวัฒนธรรม เป็นต้น

2. ควรขยายผลการวิจัยการพัฒนาารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเจาะจงเป็นรายระดับชั้น เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะกรรมการกองทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปีงบประมาณ 2563

References

- Amnuaiaphaisan, P. & Hemchayart, W. (2019). Development of Mandarin Chinese as a Foreign Language Instructional Model Using Narrative Format Approach and Audio Lingual Method to Enhance Listening and Speaking Abilities for Kindergarteners. *STOU Education Journal*, 12(2), 71–84.
- Cambridge International Examinations. (2020). *Active learning*. [Online], Retrieved June 22, 2022, form: <https://www.cambridgeinternational.org/Images/271174-active-learning.pdf>.

- China Development Bank. (2019). 融合投融资规则促进“一带一路”可持续发展 . [Online], Retrieved October 26, 2020, form: <https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/cn//P020191106652075822071.pdf>
- Jankrajangaeng, N., Nokmueang, Y. & Varchirawatt, A. (2022). Learning Management Problems on the Chinese Language of High School Teachers Teaching Chinese Curriculum in Schools of Pathum Thani Areas. *Journal of Educational Studies*, 16(1), 136–154.
- Maesincee, S. (2020). *The Seven Shifts’ – How ‘We’ Can Thrive in the Post-COVID-19 World*. Bangkok: Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation.
- Rattanamongkol, S. (2008). *Developing Chinese Learner – centered Lesson Plans for Mathayom Suksa 4 Students at Yupparaj Wittayalai School, Chiang Mai Province*. Master’s Thesis. Graduate School Chiang Mai University.
- Saesen, W. (2020). The Development of Instructional Model for Improving Chinese Reading Skills for Students in Bachelor of Arts Program in Chinese, Yala Rajabhat University. *The 3rd National Conference on Humanities and Social Sciences 3rd HUNIC Conference 2020*, September 23, 2020. Surin: Faculty of Hunamities and Social Sciences, Surin Rajabhat University.
- Saikaew, S. (2020). *Coping with Change to Learning Management* [Online], Retrieved October 10, 2020, form: http://acad.vru.ac.th/about_acad/PDF_Enhance_education/abcd.pdf.
- Sankaburnurak, S. (2016). *The Development of Chinese Language Instruction Model Based on Task-Based Learning in Order to Enhance Reading Comprehension Ability of Undergraduate Students*. Doctor’s Thesis. Graduate School Silpakorn University.
- Suwathanpornkul, I. (2019). *Educational research concepts and applications (2nd Ed.)*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Wisedjinda, J. & Chitradub, S. (2018). Guidelines for chinese instruction in upper secondary schools. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 11(2), 445–455.
- Wuttiphan, N. (2022). The Development of Chinese based Instructional Model Promoting Communicative Competency of Thai Primary Students. *CMU Journal of Education*, 6(2), 16–30.
- Zeng, A. (2017). *Chinese Language Learning Management of Secondary School in Pathum Thani Province as Perceived by School Administrators and Teachers*. Master’s Thesis. College of Education Sciences, Dhurakij Pandit University.